

1
บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โรคเอดส์เป็นโรคที่กำลังคุกคามสังคมในปัจจุบัน นอกจากทำให้ผู้ป่วยต้องมีอายุขัยสั้นลงแล้วยังส่งผลกระทบต่อทางด้านเศรษฐกิจสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งรวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อ และแหล่งทรัพยากรในการดูแลผู้ป่วย เช่น โรงพยาบาล, ยา และบุคลากร นอกจากนี้ยังสูญเสียกำลังการผลิตในทุกภาคของเศรษฐกิจ เช่น แรงงานหญิงทั้งในและนอกบ้าน, สูญเสียการลงทุนในการฝึกอบรมแรงงานและเสริมความรู้แก่แรงงานมีฝีมือ อีกทั้งยังสูญเสียผู้บริโภคและขาดกำลังซื้อ ในประเทศกำลังพัฒนา ค่าใช้จ่ายต่างๆ เหล่านี้อาจยังเป็นการสร้างปัญหาและยังเป็นภาระหนักแก่เศรษฐกิจของชาติ เนื่องจากผู้ติดเชื้อเอดส์นั้นต้องการการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากสังคม ครอบครัวที่มีผู้ติดเชื้อเอช ไอ วี เพียงหนึ่งคนก็นับว่าเป็นการสูญเสียที่ใหญ่หลวงอยู่แล้ว ยิ่งไปกว่านั้นโรคเอดส์ยังเป็นสาเหตุให้มีเด็กกำพร้าเป็นจำนวนหลายล้านคนทั่วโลก ซึ่งเด็กกำพร้าเหล่านี้ส่วนหนึ่งก็จะกลายเป็นเด็กเร่ร่อนในที่สุด นอกจากนี้ผู้ติดเชื้อเอช ไอ วี ยังถูกกีดกันในสังคมไม่ได้รับสิทธิในการเข้าทำงานหรือเข้าศึกษาเท่ากับผู้ที่ไม่ติดเชื้อ ซึ่งปัจจัยนี้กำลังเป็นที่กล่าวขานในสังคมไทย และก่อให้เกิดปฏิกิริยาจากกลุ่มผู้ติดเชื้อองค์กรเอกชนสาธารณประโยชน์ โดยได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มผู้ติดเชื้อนานาชาติซึ่งกระตุ้นให้มีการทบทวน ทำความเข้าใจให้มีการยอมรับผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยมากขึ้น ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีการยอมรับผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยมากขึ้นในสังคมภาคเหนือที่มีการระบาดสูงและมีองค์กรเอกชนทำงานอยู่มาก ส่วนในภาคใต้ ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถานการณ์ผลกระทบต่อสังคมในแง่ความรังเกียจ กีดกัน ยังเป็นปัญหาอยู่ ทั้งนี้ได้มีการประมาณกันว่า ในปี พ.ศ. 2534 ผู้ป่วยเอดส์ครองเตียงประมาณ 1% ของเตียงในสถานพยาบาลทั้งหมดของประเทศไทย ข้อมูลในปี พ.ศ. 2534 บ่งชี้ว่าอัตราการครองเตียงนี้จะทวีเป็น 12% ในปี พ.ศ. 2543 นอกจากนี้ยังมีการประมาณไว้ว่า อัตราความสูญเสียทางเศรษฐกิจเนื่องจากเอดส์ในปี พ.ศ. 2543 ในภูมิภาคเอเชียอาจจะสูงถึงร้อยละ 2 ถึง 3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

โรคเอดส์ (AIDS ย่อมาจาก Acquired Immune Deficiency Syndrome) เกิดจากเชื้อไวรัส เอช ไอ วี (HIV ย่อมาจาก Human Immune Deficiency Virus) ในปี พ.ศ. 2524 กองควบคุมโรคติดต่อของประเทศสหรัฐอเมริกา (CDC) มีรายงานผู้ป่วยชายรักร่วมเพศ 5 คนที่

นครลอสแอนเจลิส ชายทั้ง 5 คนซึ่งเคยมีร่างกายแข็งแรงได้ป่วยเป็นโรคปอดบวมซึ่งเกิดจากเชื้อ *Pneumocystis carinii* ที่โดยปกติแล้วไม่ค่อยมีอันตรายต่อมนุษย์ นอกจากนี้ของควบคุมโรคติดต่อยังมีรายงานพบผู้ป่วยชายรักร่วมเพศ 26 คนที่นิวยอร์กและลอสแอนเจลิสที่มีการพัฒนาของเซลล์มะเร็งโรคมืดหนังที่ไม่ค่อยได้พบเรียกว่า Kaposi's Sarcoma รายงานเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเกิดความผิดปกติที่ระบบภูมิคุ้มกันของมนุษย์ แม้ว่าจะพบรายงานผู้ติดเชื้อเอดส์รายแรก ๆ จากสหรัฐอเมริกาและประเทศที่พัฒนาแล้วอื่นๆ ก็ตาม แต่ในปัจจุบันโรคเอดส์ได้แพร่ระบาดไปทั่วโลกเมื่อต้นปี พ.ศ. 2532 องค์การอนามัยโลกได้รับรายงานพบผู้ติดเชื้อเอดส์จากทั่วโลกอย่างเป็นทางการประมาณ 140,000 ราย องค์การอนามัยโลกประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับรายงานผู้ติดเชื้อเอดส์รายแรกจากประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2528 จากนั้นมีรายงานผู้ติดเชื้อเอดส์กว่า 1,250 รายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จนถึงเดือนตุลาคมพ.ศ.2535 โดยมีประเทศไทยและอินเดียที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์สูงสุดถึง 95% ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีรายงานพบผู้ติดเชื้อจากประเทศภูฐาน เกาหลีเหนือและมองโกเลีย (WHO Regional Office for South-East Asia, New Delhi, 1992 : 1-2)

ในปัจจุบัน ผู้คนส่วนใหญ่มักจะคุ้นเคยกับเรื่องการติดต่อของเชื้อ เอช ไอ วี หลายคนก็ทราบว่าเป็นโรคเอดส์นั้นไม่ได้ติดต่อกันง่ายๆ แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ค่อยจะเข้าใจมากนัก หน่วยงานภาครัฐและองค์กรต่างๆก็เร่งให้ความรู้และรณรงค์เรื่องโรคเอดส์กันอย่างต่อเนื่องอีกทั้งสื่อมวลชนหลายแขนงก็เผยแพร่เรื่องดังกล่าวให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบ แต่การได้ยินได้ฟังข้อมูลดังกล่าวบ่อยครั้งอาจทำให้ประชาชนรู้สึกชินชาและไม่ค่อยจะให้ความสนใจมากนัก ในความเป็นจริงแล้วควรจะต้องมีการแบ่งแยกผู้ติดเชื้อเอช ไอ วี หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ออกจากผู้ป่วยโรคเอดส์ ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์แตกต่างจากผู้ป่วยเอดส์ เนื่องจากผู้ติดเชื้อโรคเอดส์สามารถมีชีวิตอยู่ได้และดำเนินชีวิตอย่างปกติโดยไม่มีความเจ็บป่วยได้ประมาณ 7-10 ปี ส่วนผู้ป่วยเอดส์ได้แก่ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ที่เริ่มมีภูมิคุ้มกันบกพร่องก่อให้เกิดโรคฉวยโอกาสต่างๆขึ้น ดังนั้นจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ในปัจจุบันจึงเป็นเพียงภาพสะท้อนของการติดเชื้อเมื่อ 5-10 ปีก่อนเท่านั้น การติดตามและคาดการณ์จำนวนผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ในปัจจุบันจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการคาดการณ์ภาวะที่รัฐบาล และสังคมไทยจะต้องเผชิญในอนาคต ตลอดจนช่วยสะท้อนผลสำเร็จ หรือ ความล้มเหลวของการดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเอดส์ของประเทศไทยได้อย่างชัดเจนขึ้นด้วย

เชื้อเอช ไอ วี สามารถติดต่อได้ 3 ทาง (UNICEF & ALBION STREET CENTER & Bamrasnaradura Hospital, 2542 : 46)

1. ทางเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อโดยไม่ป้องกัน ซึ่งรวมทั้งการร่วมเพศทางช่องคลอดและทางทวารหนัก (ในกรณีนี้ น้ำคัตหลังที่สามารถแพร่เชื้อได้คือ น้ำอสุจิและน้ำในช่องคลอด)
2. เลือดสู่เลือด เช่น ผ่านเข็มฉีดยาเมื่อใช้ร่วมกัน (ในกรณีนี้ น้ำคัตหลังที่สามารถแพร่เชื้อได้ก็คือ เลือด)
3. จากแม่ที่ติดเชื้อสู่ลูกระหว่างตั้งครรภ์ คลอด หรือจากน้ำนมแม่ (ในกรณีนี้ น้ำคัตหลังที่สามารถแพร่เชื้อได้ก็คือ นมแม่ และเลือด)

หลักของการแพร่เชื้อทั้งหมด 4 ข้อ

- ทางออก ไวรัสต้องมี ทางออก จากร่างกายผู้ติดเชื้อ
 - สภาพอยู่รอดได้ ไวรัสต้องมีสภาพแวดล้อม ที่ทำให้อยู่รอดได้
 - ทางเข้า ไวรัสต้องมีทางเข้าสู่กระแสเลือดของคนที่ไม่ติดเชื้อ
 - ปริมาณ ต้องมีไวรัสในปริมาณที่มากพอที่จะทำให้ติดเชื้อ
- ทั้งนี้ เชื้อเอช ไอ วี จะแพร่ไปได้ ต้องมีปัจจัยทั้งสี่อยู่ครบ

น้ำคัตหลังที่สามารถแพร่เชื้อได้ คือ

- น้ำอสุจิและน้ำในช่องคลอด
- เลือด
- น้ำนมแม่ที่ติดเชื้อ

ประเทศไทยได้รับการยอมรับจากนานาชาติ โดยเฉพาะโครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) ยกย่องว่าไทยเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ และเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นในหมู่ประเทศกำลังพัฒนา นอกจากนี้ประเทศไทยยังได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่า มีระบบข้อมูลข่าวสารที่ช่วยให้ติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของการติดเชื้อในกลุ่มประชากรต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถคาดประมาณจำนวนผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ได้แม่นยำเหมาะสมกว่าประเทศอื่นๆ ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาด้วยกัน ปัญหาเอดส์นับว่าเป็นภาวะคุกคามที่ประเทศไทยอาจแปลงให้เป็นโอกาสในการพัฒนาสังคมและเทคโนโลยีได้ หากเข้าใจปัจจัยและผลกระทบต่างๆ อันประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของโรคเอดส์,

สถานการณ์ของปัญหาเอดส์ในปัจจุบันและอนาคต, การดูแลรักษาผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์, กลไกและการพัฒนาวิธีการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ (UNAIDS, 1998 : 2)

จากการประเมินจำนวนผู้ป่วยเอดส์ทั่วโลกโดย องค์การอนามัยโลก (WHO) และองค์การเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2541 พบว่า จำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์มีจำนวนสูงถึง 33.4 ล้านคนซึ่งมากกว่าตัวเลขในปี พ.ศ. 2540 ถึง 10% จากการประเมินสถานการณ์พบว่า จะมีชาย, หญิง และเด็กจากทั่วโลกติดเชื้อเอดส์เป็นจำนวน 11 คนในเวลา 1 นาทีซึ่งคิดเป็นจำนวนถึง 6 ล้านคน อีกหนึ่งในสิบของผู้ติดเชื้อรายใหม่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีส่งผลให้มีจำนวนเด็กที่ติดเชื้อเอดส์แล้วถึง 1.2 ล้านคนในปัจจุบัน นอกจากนี้พบว่ากว่า 95% ของผู้ติดเชื้อเอดส์ทั้งหมดนั้นล้วนแล้วแต่อยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งสิ้น (UNADIS , 1998 : 15-16)

จำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์ทั่วโลก เมื่อ พ.ศ. 2540		
ผู้ติดเชื้อเอดส์	33.4	ล้านคน
ผู้ติดเชื้อใหม่เมื่อปี พ.ศ. 2540	5.8	ล้านคน
จำนวนผู้เสียชีวิตเนื่องจากโรคเอดส์	2.5	ล้านคน
จำนวนสะสมของผู้เสียชีวิตเนื่องจากโรคเอดส์	13.9	ล้านคน

จำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์ทั่วโลก เมื่อพ.ศ. 2540 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 33.4 ล้านคน	
อเมริกาเหนือ	890,000 คน
แคริบเบียน	330,000 คน
อเมริกาใต้	1.4 ล้านคน
ยุโรปตะวันตก	500,000 คน
แอฟริกาเหนือ & แอฟริกาตะวันออกกลาง	210,000 คน
แอฟริกา (Sub Saharan)	22.5 ล้านคน
ยุโรปตะวันออก & เอเชียกลาง	270,000 คน
เอเชียตะวันออก & แปซิฟิก	560,000 คน
เอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	6.7 ล้านคน
ออสเตรเลีย & นิวซีแลนด์	12,000 คน

ในระยะแรก การแพร่ระบาดของเชื้อเอ็ดส์จะพบอยู่แถบสหรัฐอเมริกาและยุโรป แต่จากหลักฐานพบว่า น่าจะมีการแพร่ระบาดในแอฟริกาและแถบแคริบเบียนด้วย ซึ่งในปัจจุบันโรคเอ็ดส์ได้แพร่ระบาดอยู่ทั่วทุกทวีป ส่วนในประเทศไทยเข้าใจว่าเชื้อเอ็ดส์เป็นสายพันธุ์บี รับมาจากอเมริกาหรือยุโรป ส่วนสายพันธุ์อีมาจากแอฟริกากลาง

การแพร่ระบาดในประเทศไทย

มีรายงานว่าพบผู้ป่วยโรคเอ็ดส์รายแรกในประเทศไทยเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2527 จากชายรักร่วมเพศซึ่งติดเชื้อมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา การแพร่ระบาดในระยะแรกอยู่ในกลุ่มชายรักร่วมเพศและต่อมาได้แพร่ระบาดไปสู่กลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดฉีดเข้าเส้นซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปี พ.ศ. 2530-2532 และยังคงมีอัตราการติดเชื้อสูง ส่วนกลุ่มหญิงขายบริการทางเพศก็มีแนวโน้มการติดเชื้อเอ็ดส์สูงขึ้นเช่นกัน เพราะการแก้ไขปัญหายาเอ็ดส์ในทั้ง 2 กลุ่มนี้ทำได้ยากเนื่องจากจะต้องแก้ไขสภาพแวดล้อมทางสังคมและครอบครัวให้คนเหล่านี้มีศักยภาพเพียงพอในการป้องกันตนเองไม่ให้เข้ามาสู่วิถีชีวิตที่เสี่ยงเช่นนี้อีก เพราะการให้ความรู้เพียงอย่างเดียวไม่สามารถลดการติดเชื้อได้

หลังจากการพบผู้ป่วยโรคเอ็ดส์ในประเทศไทยครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2527 การแพร่ระบาดของโรคเอ็ดส์ได้เป็นไปอย่างรวดเร็วกว่าที่คาดคิด จากการเฝ้าระวังการติดเชื้อโรคเอ็ดส์ ใน พ.ศ. 2532 แม้ว่ารัฐบาลไทยจะตระหนักถึงปัญหาเอ็ดส์ และเร่งระดมทรัพยากรเพื่อจัดการกับปัญหาเอ็ดส์อย่างชัดเจนและเร่งด่วน มาเป็นเวลากว่า 10 ปี จนอัตราการติดเชื้อโรคเอ็ดส์รายใหม่เริ่มลดลง ตั้งแต่ พ.ศ. 2535 แต่จำนวนผู้ติดเชื้อ และผู้ป่วยโรคเอ็ดส์ยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากการติดเชื้อโรคเอ็ดส์ก่อให้เกิดผลต่อสุขภาพ ในระยะยาวตามแบบแผนของโรคเรื้อรัง ทำให้ส่งผลกระทบต่อทางจิตวิทยา และสังคมต่อชุมชนเป็นไปอย่างกว้างขวาง

การประเมินสถานการณ์ปัญหาเอ็ดส์ จำต้องทำความเข้าใจกับแนวโน้มการแพร่ระบาดของ การติดเชื้อโรคเอ็ดส์ การป่วยและการตายด้วยโรคเอ็ดส์ ผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจของโรคเอ็ดส์ ตลอดจนประสิทธิผลของแผนงานโครงการที่ดำเนินการในระยะเวลาที่ผ่านมา

ประเทศไทยได้เริ่มการตรวจเช็คเลือดที่ได้รับบริจาคมาตั้งแต่ พ.ศ. 2528 และนับตั้งแต่ พ.ศ. 2532 เป็นต้นมาเลือดที่มีผู้บริจาคจะต้องผ่านการตรวจหาเชื้อ เอช ไอ วี ทุกยูนิต (AIDS Division, MOPH, Thailand Country Report, 1999 : 1)

กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดให้โรคเอดส์เป็นโรคที่ต้องรายงานตั้งแต่ พ.ศ. 2528 ซึ่งรวมถึงการติดเชื้อเอช ไอ วี ด้วย ต่อมาในปี พ.ศ. 2534 รัฐบาลโดยคณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติขณะนั้นเห็นว่า การรายงานการติดเชื้อโดยไม่มีระบบรองรับก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี จึงกำหนดให้รายงานเฉพาะผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อที่มีอาการเท่านั้น

จนถึงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2542 กระทรวงสาธารณสุขได้รับรายงานผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อที่มีอาการทั้งสิ้น 109,900 คน มีผู้เสียชีวิต 30,008 คน อัตราส่วนผู้ป่วยชายต่อหญิงเป็น 4 ต่อ 1 ผู้ป่วยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 28.6) อยู่ในกลุ่มอายุ 25-29 ปี รองลงมา (ร้อยละ 23.5) อยู่ในกลุ่มอายุ 30-34 ปี และกลุ่มอายุ 35-39 ปี (ร้อยละ 14.2)

ทั้งนี้ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2542 มีผู้ป่วยจากการมีเพศสัมพันธ์สูงที่สุด (82.8%) รองลงมาคือยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น (5.1%), ติดเชื้อจากมารดา (4.9), เพศสัมพันธ์ที่มีพฤติกรรมแบบชายรักร่วมเพศ (0.8%) และรับเลือด (0.04%) ทั้งนี้ ผู้ป่วยเอดส์กว่าร้อยละ 85 อยู่ในวัยแรงงานโดยมีอาชีพรับจ้างมากที่สุด รองลงมาคือเกษตรกร นอกจากนี้ จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุด 10 อันดับแรก ตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541 คือ พะเยา, ระนอง, ระยอง, เชียงราย, ภูเก็ต, ลำปาง, ลำพูน, เชียงใหม่, สมุทรสงคราม และตราด (อัตราป่วยต่อแสนประชากรเท่ากับ 197.9, 163, 142.3, 141.1, 118.1, 105.5, 86.8, 86.1, 75.3 และ 72.6 ตามลำดับ)

ภาคที่มีอัตราป่วยสูงที่สุด ตั้งแต่เดือนมกราคม จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2541 คือภาคเหนือ รองลงมาคือ ภาคกลาง, ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุดในแต่ละภาคมีดังนี้ ภาคเหนือคือจังหวัดพะเยา, ภาคกลางคือจังหวัดระยอง, ภาคใต้คือจังหวัดระนอง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือจังหวัดเลย

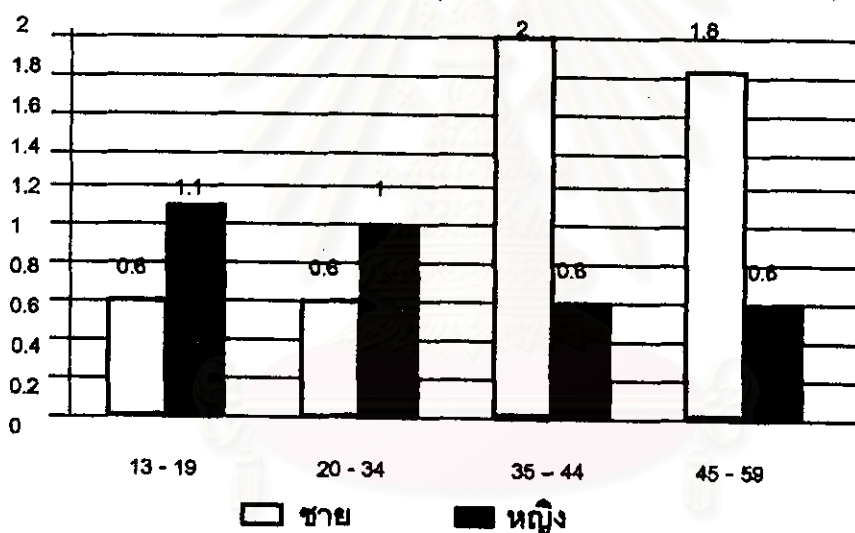
ทั้งนี้เชื่อว่า จำนวนที่กระทรวงสาธารณสุขได้รับรายงานนี้ต่ำกว่าความเป็นจริงมาก เนื่องจากผู้ป่วยจำนวนหนึ่งไม่ได้เข้ารับการรักษานหรือเข้ารับการรักษานแต่ไม่มีรายงาน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้คาดประมาณจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ในประเทศไทยว่าในปี 2543 จะมีผู้ป่วยเอดส์ 458,063 คน และในปี 2548 น่าจะมี

ผู้ป่วยเอดส์ 769,112 คน สำหรับโรคติดเชื้อฉวยโอกาสที่พบได้บ่อยคือ วัณโรค รองลงมาคือปอดบวม สมองอักเสบและเชื้อรา

สำหรับสถานการณ์ผู้ติดเชื้อเอช ไอ วี ในประเทศไทยยังเป็นที่โต้เถียงกันอยู่ เพราะไม่มีผู้ใดทราบแน่ชัดว่า จริงๆ แล้วมีจำนวนเท่าใด เนื่องจากประเทศไทยได้ยกเลิกการรายงานการติดเชื้อแล้วตั้งแต่ พ.ศ. 2534 จำนวนผู้ติดเชื้อเท่าที่ใช้นั้นอยู่ส่วนได้จากการประมาณการทั้งสิ้น ซึ่งผลการประมาณการนั้นก็แม่นยำต่างกันตามเทคนิคหรือวิธีการ อย่างไรก็ตาม เชื่อว่า มีผู้ติดเชื้อโรคเอดส์อยู่ประมาณ 950,000 คน ในปัจจุบัน โดยมีแนวโน้มการติดเชื้อในหญิงและชาย มีรูปแบบการแพร่ระบาดแตกต่างกัน

อัตราการติดเชื้อของ หญิง และชายไทย จำแนกตามกลุ่มอายุ
(ข้อมูลจากการสำรวจสุขภาพประชากรไทย พ.ศ. 2540)

การกระจายการติดเชื้อโรคเอดส์ในเพศ และกลุ่มอายุต่างๆ มีความแตกต่างกัน จากการสำรวจสุขภาพของประชากรใน พ.ศ. 2540 แสดงให้เห็นว่าการอัตราการติดเชื้อโรคเอดส์ในกลุ่มสตรีไทยในกลุ่มอายุ 13-19 และ 20-34 สูงกว่ากลุ่มผู้ชายในกลุ่มอายุเดียวกัน และสูงกว่าสตรีที่มีอายุมากกว่านี้ ส่วนในกลุ่มผู้ชาย ผลจากการสำรวจแสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่อายุ 35 ปีขึ้นไปมีอัตราการติดเชื้อโรคเอดส์สูงกว่า เยาวชนรุ่นใหม่ ซึ่งประเด็นนี้สอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่ดำเนินการใน พ.ศ. 2540 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชายไทยอายุน้อย (20-24ปี) มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ เช่น การเที่ยวหญิงบริการทางเพศน้อยกว่าชายไทยที่มีอายุมากกว่า อย่างไรก็ตาม ข้อมูลส่วนนี้ แสดงให้เห็นว่าเยาวชนหญิงจะมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากกว่าเยาวชนชาย

ภาวะในการดูแลผู้ป่วยเอดส์

ผู้ติดเชื้อเอดส์จะมีระยะฟักตัวก่อนป่วยประมาณ 10 ปี ทำให้จำนวนผู้ป่วยเอดส์จะค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนถึงปีพ.ศ. 2543 หลังจากนั้นอัตราการเพิ่มจะลดลงแต่ยังคงเพิ่มขึ้นหากไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อรายใหม่ได้อย่างเด็ดขาด สิ่งที่สำคัญคือหญิงที่ติดเชื้อเอดส์สามารถแพร่เชื้อไปสู่ลูกได้ก่อให้เกิดภาวะทางสังคมคือจำนวนเด็กกำพร้าอันเนื่องมาจากบิดามารดาเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์มีจำนวนมากขึ้น นอกจากนี้ผู้ป่วยวัณโรคอันเนื่องมาจากการติดเชื้อเอดส์ก็มีจำนวนมากขึ้นด้วย ทำให้มีเชื้อวัณโรคที่ดื้อยาเพิ่มสูงขึ้นในระยะหลังนี้อันอาจเป็นปัญหาสาธารณสุขขึ้นมาอีกได้

แผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 ภารกิจส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงสาธารณสุข แผนงานโครงการต่างๆ มีลักษณะเชิงรับมากกว่าเชิงรุกทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น สำหรับแผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 นี้ เป็นกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับปัญหา ลักษณะสำคัญของแผนป้องกัน

1. เน้นการพัฒนาคนและสภาพแวดล้อม มีการปรับแผนเป็นแบบองค์รวมให้มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การสาธารณสุข การศึกษา แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน แผนพัฒนาแรงงานสวัสดิการและสังคม
2. เน้นบทบาทของทุกฝ่ายตามภารกิจหน้าที่ขององค์กรนั้นๆ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ ตั้งแต่ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมประเมินผล
3. มีการกำหนดยุทธศาสตร์ และมาตรการที่ชี้นำทิศทางการแก้ปัญหา โดยมีคณะอนุกรรมการชุดต่างๆ ภายใต้คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติเป็นแกนหลักในการประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะพหุภาคี
4. แผนปฏิบัติการต้องดำเนินการแบบองค์รวม ทุกหน่วยงานร่วมกันคิดร่วมกันทำ ร่วมรับผิดชอบแก้ไขปัญหาและติดตามประเมินผล โดยยึดหลักภารกิจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับแผนงานและแผนคน

หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องโรคเอดส์ มีดังนี้

- สำนักนายกรัฐมนตรี มีภารกิจในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ผ่านไปทางเครือข่ายสื่อมวลชนและบันเทิงของภาครัฐและเอกชน

- กระทรวงสาธารณสุข มีภารกิจในการจัดบริการส่งเสริมสุขภาพ การดูแลรักษาผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ ตลอดจนจัดบริการสุขภาพให้แก่กลุ่มเสี่ยงต่างๆ รวมถึงการบริหารวิจัยวัคซีนโรคเอดส์ ยารักษาโรคเอดส์ และพัฒนาระบบดูแลผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อเอดส์ในกลุ่มประชาชน อีกทั้งได้รับมอบหมายภารกิจจากคณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติให้เป็นหน่วยงานประสานนโยบายและการปฏิบัติตามแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติ
- กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีภารกิจหลักในการจัดบริการสังคมสงเคราะห์ และพัฒนาทักษะทางอาชีพให้กับแรงงานที่ติดเชื้อเอดส์และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์
- สำนักงานอัยการสูงสุด มีภารกิจหลักในการดำเนินการคุ้มครองสิทธิและให้การช่วยเหลือทางกฎหมายในผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิอันเนื่องมาจากผลกระทบของโรคเอดส์
- องค์การเอกชนสาธารณประโยชน์มีภารกิจในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในกลุ่มเป้าหมายที่หน่วยงานของภาครัฐไม่สามารถเข้าถึงและไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น กลุ่มด้อยโอกาสต่างๆ ในสังคม แรงงานต่างชาติ เป็นต้น โดยดำเนินการในด้านการให้ความรู้ การป้องกันตนเอง การให้คำปรึกษา การดูแลรักษาพยาบาล และการสงเคราะห์ผู้ป่วย ผู้ติดเชื้อ และผู้ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์

ปัจจุบันปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ได้กระจายไปเกือบทั่วโลก และนับว่าเป็นความจำเป็นที่ควรจะทำให้ความหมายของโรคเอดส์ในเชิงปัญหาสังคมและพัฒนาามากกว่าจะมองเป็นเพียงประเด็นที่เป็นโรคทางการแพทย์เท่านั้น ทั้งนี้ควรมีการสร้างมุมมองใหม่ให้กว้างขึ้นถึงผลกระทบทางสังคมอีกประการหนึ่งด้วย (ดร. โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์, 2542 :)

ปัญหาเรื่องโรคเอดส์เกิดขึ้นในประเทศไทยเป็นเวลาประมาณ 15 ปีแล้ว และสื่อมวลชนก็ได้ให้ความสนใจและนำเสนอเรื่องราวในประเด็นต่างๆสู่ประชาชนโดยจะเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในโลกและสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้นในใจคน ทั้งยังมีหน้าที่กำหนดวาระข่าวสารไปสู่ประชาชนในปัจจุบันมีหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องของหลายหน่วยงานที่มีความสำคัญกับเรื่องเอดส์จนกระทั่งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านนี้และมีการเผยแพร่ข้อมูล

ความรู้ในกลุ่มองค์กรที่ทำงานด้านเอดส์ โดยมีการผลิตเป็นจดหมายข่าวและวารสารรายเดือน เพื่อรายงานความเคลื่อนไหวเรื่องโรคเอดส์อย่างสม่ำเสมอ ยกตัวอย่างเช่น

ศูนย์โบว์แดง (Bodang Center) เป็นจดหมายข่าวราย 2 เดือน ของชมรมเพื่อนวันพุธ ภายใต้โครงการโรคเอดส์ สภากาชาดไทย

AIDS WATCH จดหมายข่าวจาก WHO South-East Asia Region รายงานความเคลื่อนไหวเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์

ข่าว ก.พ.อ จดหมายข่าวรายเดือนของคณะกรรมการองค์การพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ (Thai NGO Coalition on AIDS Newsletter /TNCT) (ก.พ.อ.)

AIDSNet ข่าวสารเอดส์ โครงการพัฒนาเครือข่ายเอดส์ ภายใต้มูลนิธิพัฒนาเครือข่ายเอดส์ (AIDSNet) AIDS Network Development เป็นจดหมายข่าวที่ได้รับการสนับสนุนโดยโครงการโรคเอดส์ สหภาพยุโรป มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนข้อมูลข่าวสารด้านเอดส์แก่หน่วยงานองค์กร และโครงการต่างๆ เพื่อศึกษารูปแบบและกลวิธีในการตอบสนองความต้องการข้อมูลข่าวสารด้านเอดส์ขององค์กรท้องถิ่นในชุมชน อีกทั้งเพื่อส่งเสริมแนวทางในการสร้างระบบเครือข่ายข้อมูลในกลุ่มหน่วยงาน องค์กร และโครงการที่ทำงานด้านเอดส์

AIDS ACTION เป็นจดหมายข่าวรายเดือนเกี่ยวกับโรคเอดส์, การป้องกันและรักษา มีการออกเป็นฉบับภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน โปรตุเกส โดยได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิฟอร์ด

กรุงเทพ ฯ รู้ทันเอดส์ (BMA AIDS Newsletter) เป็นจดหมายข่าวรายเดือน เพื่อแจ้งสถานการณ์และเผยแพร่ข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ และเผยแพร่ความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการเรื่องโรคเอดส์ทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านเอดส์

ICW News (The International Community of Women Living with HIV/AIDS) เป็นจดหมายข่าวเพื่อผู้หญิงที่ติดเชื้อเอดส์

IAVI REPORT เป็นจดหมายข่าวการวิจัยด้านวัคซีนโรคเอดส์ในระดับนานาชาติ มีกำหนดออก 2 ฉบับต่อเดือน ได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิ Rockefeller, World Bank, UNAIDS,

The National AIDS Trust & Foundation, UK Government, The Elton John AIDS Foundation

MAITI เป็นจดหมายข่าวของประเทศเนปาล ระยะเวลาออก 2 ฉบับต่อเดือน พิมพ์เป็นภาษาเนปาลและภาษาอังกฤษโดยเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการค้าผู้หญิงซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นเรื่องเอดส์โดยจะแจกให้แก่องค์กรที่เกี่ยวข้อง

Sexual Health Exchange มีระยะเวลาออก 3 ฉบับต่อปี ผลิตโดย Royal Tropical Institute and Southern Africa AIDS Information Dissemination Service (SATAIDS) โดยได้รับเงินสนับสนุนจาก GZT จากประเทศเยอรมัน

Get a picture เป็นจดหมายข่าว มีระยะเวลาออก 4 ฉบับต่อหนึ่งปี พิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ผลิตโดย UNAIDS/APICT (Asia Pacific Intercountry Team) เป็นองค์กรที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีจดหมายข่าวหลายฉบับที่นำเสนอบทความ รายงานความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องเอดส์ทั้งในและต่างประเทศซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประเด็นเรื่องเอดส์เป็นประเด็นในระดับนานาชาติและมีการนำเสนอข่าวอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งจดหมายข่าวที่กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นถึงภาพรวมและเครือข่ายในการนำเสนอเรื่องเอดส์ นอกจากการใช้จดหมายข่าวเพื่อเป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนความรู้แล้ว ในประเทศไทยเองก็มีการใช้สื่อมวลชนประเภทวิทยุเสนอรายการ “ทุกข์ปัญหาชีวิต” ของโครงการจริยธรรมด้านเอดส์ ทางสถานีวิทยุตำรวจตระเวนชายแดน คลื่น 576 KHz ภาค AM วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 15.00-17.00 น. และทางสถานีวิทยุ 1 ปณ. ของกรมไปรษณีย์โทรเลข คลื่น 98.5 MHz ภาค FM วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 20.00-21.00 น. นอกจากนี้สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ก็มีการรายงานข่าวและให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์มาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนสามารถทำให้ประชาชนเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของประเด็นปัญหาต่างๆ มากขึ้น ทั้งนี้หนังสือพิมพ์ก็จัดเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งซึ่งทำหน้าที่สื่อสารในสังคม

หน้าที่ประการหนึ่งของสื่อมวลชนในสังคมคือ การกำหนดวาระข่าวสาร การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเป็นการศึกษาความมีเสถียรภาพของสังคมนั้น ๆ การพัฒนาสังคมจะต้องอาศัยการสื่อสารเข้าไปช่วย สังคมที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง (status Quo) จึงถือได้ว่าเป็นสังคม

ที่ไม่มีการพัฒนา การกำหนดวาระของสื่อมวลชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถให้ความรู้ สร้างความตระหนัก และรายงานให้เห็นถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นได้ การใช้สื่อมวลชนเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นวิธีที่ประหยัดในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในแง่ของการสื่อสาร สื่อมวลชนสามารถสร้างความตระหนักเรื่องโรคเอดส์ให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนได้ หน้าที่ของสื่อมวลชนอีกประการหนึ่งคือหน้าที่ในการกำหนดหัวข้อข่าวหรือวาระข่าวสาร (The Agenda Setting Function) ซึ่งหมายถึง ความสามารถของสื่อมวลชนในการเป็นผู้กำหนดประเด็นหรือหัวข้อปัญหาต่างๆ ในสังคมให้ประชาชนผู้รับข่าวสารทั่วไปได้ทราบและเห็นความสำคัญ จากการเสนอหรือไม่เสนอข่าวสารเรื่องใดเรื่องหนึ่งของสื่อมวลชน มีผลให้สาธารณชนมีความเห็นคล้อยตามว่า เรื่องนั้นเป็นหัวข้อหรือประเด็นที่มีความสำคัญหรือไม่มีความสำคัญ (พีระ จิรโสภณ, 2529 : 662) การนำเสนอข่าวโดยสื่อหนังสือพิมพ์นั้น โดยทั่วไป เมื่อเกิดเหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์ใดในสังคมและเหตุการณ์นั้นมีความสำคัญที่จะนำมาเป็นประเด็นในการเสนอข่าวได้ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ก็จะรวบรวมข่าวแต่ละข่าวโดยจะนำมาประเมินคุณค่าของข่าวว่าข่าวใดมีความสำคัญระดับใด ทั้งนี้เพื่อต้องการจัดอันดับของข่าวซึ่งวิธีการนำเสนอและการจัดวางข่าวนี้มีส่วนทำให้เกิดการกำหนดหัวข้อเรื่องพิจารณา (Agenda Setting) โดยหนังสือพิมพ์ด้วยกัน เช่น วิธีการให้สีสัน การพาดหัว ขนาด เนื้อหา หน้าที่จะนำมาลง ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า บทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อหน้าที่ในการกำหนดเรื่องพิจารณานี้จะส่งผลในการช่วยเน้นปัญหาเฉพาะของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมให้เกิดเป็นความสำคัญขึ้นในสายตาของสาธารณชนซึ่งจะนำไปสู่การถกเถียงวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง ทั้งจากประชาชนและผู้มีอำนาจหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อปัญหาที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนออันเป็นหนทางที่จะได้มีการร่วมมือเพื่อแก้ไขป้องกันเหตุการณ์นั้นๆ จากผลการวิจัยที่ผ่านมา มา สื่อมวลชนมีบทบาทในการกำหนดวาระข่าวสารให้สังคมหรือสาธารณชนได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องต่างๆ (วิล ชัตรกุล ณ อยุธยา, 2534 : 6) ที่ควรสนใจหรืออภิปรายพูดคุยกันซึ่งนำไปสู่การก่อให้เกิดประชามติและได้รับการปรับปรุงแก้ไขในที่สุด สำหรับในสังคมไทยนั้น หนังสือพิมพ์ถือได้ว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทในการเสนอข่าวสารและความคิดเห็นมากที่สุด

หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลในการสร้างภาพลักษณ์ของโรคเอดส์ เช่น รายงานผลการวิจัยตัวยาที่ค้นพบหรือสถานบริการให้คำปรึกษาที่มีอยู่และเกิดขึ้นใหม่ ซึ่งหนังสือพิมพ์ได้ทำหน้าที่ให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงในสภาพปัจจุบัน และให้ความรู้เกี่ยวกับอาการทางกายภาพ, ความก้าวหน้าของโรค วิธีการรักษา ฯลฯ การนำเสนอข่าวต่างๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับนโยบายกระบวนการข่าว, ความสนใจส่วนตัวของผู้สื่อข่าว, เนื้อหาของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ แต่ละประเภท เช่น การสร้างคอสมีน

ถาม-ตอบทางหนังสือพิมพ์, การให้ความร่วมมือของรณรงค์ ประกาศคำขวัญทั้งของรัฐและเอกชนซึ่งจะมีส่วนช่วยทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านเอดส์สามารถเข้าถึงประชาชนผู้รับสารได้มากขึ้น นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศและส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการช่วยป้องกันการติดเชื้อ HIV/AIDS โดยถ่ายทอดเรื่องบรรทัดฐานทางสังคมเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อเรื่องดังกล่าว.

หนังสือพิมพ์สามารถสนับสนุนการส่งเสริมกำลังใจและความเอาทรแก่บุคคลที่ต้องตกอยู่ในภาวะติดเชื้อ HIV/AIDS เพื่อช่วยลดความรู้สึกท้อแท้ หมดหวัง หมดกำลังใจ สร้างบรรยากาศความเห็นอกเห็นใจแก่ผู้ติดเชื้อ โดยนำเสนอข้อมูลความรู้ที่เป็นประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางการต่อสู้กับโรคร้ายและการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้

ในปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องเอดส์ ทั้งนี้การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในแง่มุมต่างๆ ได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง มีงานวิจัยหลายชิ้นที่กล่าวถึงบทบาทของสื่อมวลชนไทยในการรายงานเรื่องเอดส์อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ กล่าวคือ มีผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าประชาชนไทยเกือบทั้งหมดได้รับรู้เรื่องเอดส์เกือบทุกท้องถิ่นทั้งในเขตชนบทและในเขตเมืองซึ่งส่วนใหญ่จะมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น แต่ทัศนคติและการปฏิบัตินั้นตรงข้ามกับความรู้ที่มีอยู่ สื่อมวลชนเป็นสถาบันที่สำคัญยิ่งในการสร้างบรรยากาศให้มีส่วนร่วมรณรงค์การป้องกันและการปรับเปลี่ยนค่านิยมอันไม่พึงปรารถนา โดยสื่อมวลชนผู้นำเสนอข่าวและเปิดประเด็นต่าง ๆ ในสังคมควรปรับตนให้มีทัศนคติที่ดีต่อผู้ติดเชื้อ อีกทั้งควรเรียนรู้ ฝึกฝนการนำเสนอข่าวสารเนื้อหาเกี่ยวกับเอดส์ได้อย่างเหมาะสมถูกต้องและสื่อมวลชนควรประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ เอกชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการลดจำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์ให้ได้มากที่สุด หากสื่อมวลชนนำเสนอเรื่องราวโดยปราศจากความระมัดระวังแล้วอาจสร้างแรงกดดันในการดำรงชีวิต บั่นทอนกำลังใจในการดำเนินชีวิตในสังคมของผู้ติดเชื้อและญาติมิตรอย่างมาก คนไทยส่วนใหญ่รับรู้เรื่องเอดส์ครั้งแรกเมื่อได้ข่าวการตายด้วยเอดส์ของดาราดัง ร็อก ยัดสัน ในขณะที่นั้น ผู้คนส่วนใหญ่ก็ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับโรคนี้ อย่างไรก็ตามแนวโน้มการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเอดส์ของสื่อมวลชนไทยในปัจจุบันมีเรื่องราวที่ได้สาระความรู้มากขึ้น เช่น เรื่องกิจกรรมการป้องกันเอดส์, การให้ความรู้เกี่ยวกับโรค, เชื้อโรค, การใช้อุปกรณ์ป้องกัน ฯลฯ (มาลี บุญศิริพันธ์, 2539 : คำนำ)

อย่างไรก็ตามสื่อมวลชนควรมีความรับผิดชอบในการเสนอข่าวเกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยควรหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลที่ไม่ชัดเจน และสร้างความบิดเบือนในการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ไม่ว่าจะ

จะเป็นการเลือกใช้ศัพท์ทางเทคนิคและควรมีความเป็นกลางเสนอข่าวสารที่เป็นจริง หลีกเลี่ยงการเสนอข่าวเพื่อสร้างประเด็นที่อื้อฉาวในสังคม อีกทั้งควรมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ทั้งนี้สื่อมวลชนสามารถใช้การสื่อสารเรื่องโรคเอดส์ในการให้ความรู้แก่สาธารณชนและสนับสนุนผู้กำหนดนโยบายเรื่องโรคเอดส์เพื่อให้เกิดการตอบสนองในทางบวกและมีประสิทธิภาพ สถาบันองค์การเอกชนเพื่อโรคเอดส์แห่งสหราชอาณาจักรเพื่อประเทศโลกที่ 3 (London-based UK NGO AIDS Consortium for the third world) ได้กล่าวว่าสื่อมวลชน ควรระมัดระวังและรับผิดชอบต่อการรายงานเรื่องโรคเอดส์ การรายงานข่าวเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่บิดเบือนอาจเนื่องมาจาก (WHO Regional Office for South-East Asia, New Delhi, 1992 : 23)

- ความไม่ชัดเจน และการขาดความระมัดระวังในการใช้ภาษา
- การไม่แบ่งแยกประเด็นที่นำเสนอข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ หรือการเลือกรายงานเรื่องราวทางวิทยาศาสตร์ที่ไม่สมดุลย์
- การตีความข้อมูลผิดพลาดหรือการให้ข้อมูลที่สร้างความตื่นเต้น
- ทักคนตีส่วนบุคคลของผู้รายงานข่าวหรือบรรณาธิการข่าวซึ่งมีผลกระทบต่อกรรายงานข่าว
- ข่าวพาดหัว, คำอธิบายข่าวพาดหัวและข้อเสนอแนะของบรรณาธิการที่ให้การชี้นำแบบผิดๆ
- การรายงานเข้าถึงข้อมูลที่เคยถูกต้องในอดีต แต่ในปัจจุบันได้รับการพิสูจน์ว่าผิด
- ก้าวไม่ทันกับข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงไป
- การอ้างถึงบางเรื่องราวที่เพิ่มความน่าเชื่อถือให้แก่ข้อมูลที่ผิดๆ และบางครั้งสร้างความเสียหายแก่ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องนั้นๆ

แม้ว่าการรณรงค์การสื่อสารและการใช้สื่อเพื่อสร้างความตระหนักเรื่องเอดส์ในประเทศไทยจะประสบความสำเร็จ คนไทยประมาณ 98% เคยได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องเอดส์มาบ้างแล้ว แต่การรณรงค์ที่ผ่านมาบางครั้งก็ก่อให้เกิดผลกระทบในด้านลบ เช่น ก่อให้เกิดความหวาดกลัวและรังเกียจผู้ติดเชื้อซึ่งเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่เพิกเฉยต่อการรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์อย่างเหมาะสม ดังนั้นปัญหาหนึ่งที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ในขณะนี้คือ ขาดความเมตตาต่อผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ แม้ว่าเนื้อหาเรื่องเอดส์จะได้รับการเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ มากมายแต่บรรณาธิการข่าวก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องกรรายงานข่าวเอดส์อย่างมีคุณภาพมากนัก นักข่าวก็จะเสนอเนื้อหาข่าวสั้นๆ ตามที่ได้รับข่าวแจกมาจากรัฐบาลซึ่งบางครั้งก็มีศัพท์เฉพาะทางมากเกินไปซึ่งยากต่อ

การเขียนออกมาเป็นภาษาข่าว อีกทั้งนักข่าวเองก็ไม่สนใจเข้าร่วมการจัดสัมมนา, ฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องเอดส์ อีกทั้งสถานภาพของผู้สื่อข่าวที่เสนอประเด็นทางสังคมและสุขภาพ เช่น โรคเอดส์นั้นยังคงค่อนข้างต่ำ ซึ่งสถานการณ์นี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเพื่อพัฒนาการนำเสนอข่าวเรื่องเอดส์ต่อไป (UNICEF EAPRO, Regional HIV/AIDS Communications & Media Assessment & Recommendations, 1997, 1-13)

ในขณะที่สื่อมวลชนประเทศอื่นควรพัฒนาเรื่องจำนวนเนื้อหาเรื่องเอดส์ที่นำเสนอแก่ประชาชน แต่ประเทศไทยควรปรับปรุงเนื้อหาเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์และความเห็นใจต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ สถานการณ์ปัจจุบันพบว่า คนไทยส่วนใหญ่เริ่มเบื่อกับข่าวสารด้านโรคเอดส์ ซึ่งยังไม่ค่อยชัดเจนว่าเป็กรูปแบบการนำเสนอเรื่องเอดส์หรือเบื่อบริเวณเรื่องเอดส์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารในประเทศไทยเชื่อว่าควรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและคุณภาพของข่าวสารซึ่งควรให้ความสนใจเรื่องคุณภาพและประสิทธิผลมากกว่าปริมาณ อีกทั้งควรมีการใช้รูปแบบการสื่อสารอื่นๆ, ใช้สื่อมวลชนที่สร้างสรรค์มากขึ้นและควรมีการประเมินผลสื่อและวิจัยกลุ่มเป้าหมาย ยิ่งไปกว่านั้นนักสื่อสารในประเทศไทยจำนวนน้อยมากที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเอดส์อย่างลึกซึ้ง แม้ว่าการณ์รณรงค์เรื่องเอดส์จะประสบผลสำเร็จแต่ก่อให้เกิดผลกระทบบางประการ เช่น การรณรงค์เรื่องการใช้ถุงยางอนามัยในสถานบริการทางเพศก่อให้เกิดทัศนคติว่า การใช้ถุงยางกับคูครองของตนเองนั้นไม่เหมาะสมและไม่จำเป็น แม้ว่าจะมีโครงการรณรงค์การสื่อสารด้านเอดส์เกิดขึ้น แต่ประเด็นเรื่องเอดส์ก็มีการนำเสนอในรูปแบบข่าวเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่เก่าที่สุดในบรรดาสื่อมวลชนทุกชนิด และเป็นสื่อเพียงชนิดเดียวที่เป็นระบบที่ดำเนินการโดยเอกชนจึงทำให้เกิดความสมดุลในแง่ของการเป็นแหล่งข่าวอีกแหล่งหนึ่งที่ไม่ใช่รัฐบาลเป็นเจ้าของ หนังสือพิมพ์ในประเทศไทยนั้นเป็นของเอกชนทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนหนังสือพิมพ์รายวันกว่า 10 ฉบับ โดยหนังสือพิมพ์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดมียอดขายต่อวันสูงถึง 1.2 ล้านฉบับ ดังนั้นสื่อมวลชนควรมีบทบาทเป็นอิสระในการเสนอข่าวการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ เช่น เสนอตัวเลขสถิติการแพร่ระบาดและลงบทสัมภาษณ์ผู้ติดเชื้อเอดส์ รวมทั้งวัคซีนเอดส์และการรักษา ทั้งนี้หนังสือพิมพ์สามารถเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเรื่องเอดส์ไปสู่ประชาชนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผู้รับสารได้รับประโยชน์และมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์มากขึ้น

เนื่องจากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมาทั้งหมด จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันของประเทศไทยเพื่อดูว่า หนังสือพิมพ์ในประเทศไทยได้ให้ความ

สนใจประเด็นเรื่องเอดส์มากน้อยเพียงไรนับตั้งแต่โรคเอดส์ได้เริ่มแพร่ระบาดมายังประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน

ปัญหานำวิจัย

1. หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยมีการนำเสนอเรื่องโรคเอดส์ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค 2527 ถึงวันที่ 31 ก.ค 2542 มากน้อยเพียงไร
2. หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยมีการนำเสนอเรื่องโรคเอดส์ในประเด็นใดบ้าง
3. หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยมีการนำเสนอเรื่องโรคเอดส์ในรูปแบบใดบ้าง
4. หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยมีทิศทางในการนำเสนอเรื่องโรคเอดส์เป็นอย่างไร
5. หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยมีการใช้แหล่งข่าวในการนำเสนอเรื่องโรคเอดส์จากที่ใดบ้าง
6. หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดวาระเรื่องโรคเอดส์อย่างไร

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปริมาณเนื้อหา, ความถี่ ในการนำเสนอเรื่องเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยตั้งแต่ 1 มกราคม 2527 จนถึง 31 กรกฎาคม 2542
2. เพื่อศึกษาประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยนำเสนอ
3. เพื่อศึกษารูปแบบการนำเสนอเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาทิศทางในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยว่ามีทิศทางบวกหรือทิศทางลบมากน้อยเพียงไร
5. เพื่อศึกษาแหล่งข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยใช้ในการนำเสนอเรื่องโรคเอดส์
6. เพื่อศึกษาหลักเกณฑ์ในการกำหนดวาระเรื่องโรคเอดส์ของบรรณาธิการข่าวสายสาธารณสุขของหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทย

นิยามศัพท์

เอดส์ หมายถึง กลุ่มอาการของโรคที่เกิดจากภูมิคุ้มกันของร่างกายบกพร่องอันเกิดจากเชื้อไวรัส (Acquired Immune Deficiency Syndrome, AIDS)

หนังสือพิมพ์ หมายถึง การศึกษาข้อมูลเรื่องโรคเอดส์ในหนังสือพิมพ์ทั้งหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพและกึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยม โดยเลือกศึกษาแบบเจาะจงกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 2 ฉบับ คือ ไทยรัฐ มติชน และหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ Bangkok Post โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) หมายถึง การศึกษาเนื้อหาข้อมูลในหนังสือพิมพ์ทั้งประเภทคุณภาพและกึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยมเรื่องโรคเอดส์ โดยแบ่งเป็นประเด็นต่าง ๆ 17 ประเด็น เช่น บุคคลกลุ่มต่างๆ กับโรคเอดส์, กิจกรรมด้านเอดส์, สถานการณ์โรคเอดส์, การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ วัคซีนและยารักษาเอดส์, ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านเอดส์ ฯลฯ โดยจะทำการศึกษาทั้งการเสนอเนื้อหาข่าว บทความ (คอลัมน์) บทบรรณาธิการ (บทนำ) สารคดี บทสัมภาษณ์ คอลัมน์ตอบปัญหาทางการแพทย์ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น ว่ามีปริมาณเนื้อหา, ความถี่เท่าใด อีกทั้งมีทิศทางในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเอดส์ในทิศทางในทิศทางใดบ้างโดยจำแนกเป็นทิศทางเชิงบวก ทิศทางเชิงเป็นกลาง ทิศทางเชิงลบ และศึกษาถึงแหล่งข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยใช้ในการนำเสนอเรื่องโรคเอดส์โดยแบ่งเป็น 13 ประเภท เช่น บุคคล คณะบุคคล, ผู้นำข่าวต่างประเทศ, องค์กรภาครัฐ, กระทรวงสาธารณสุขและเจ้าหน้าที่, องค์กรระหว่างประเทศ ฯลฯ

การกำหนดวาระข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ หมายถึง ความสำคัญของหัวข้อข่าวเรื่องโรคเอดส์ที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนำเสนอต่อผู้อ่านโดยพิจารณาจากปริมาณเนื้อหา (ตารางนิ้ว) และความถี่ (จำนวนชิ้น) ที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนำเสนอ ในช่วง 1 มกราคม 2527 ถึง 31 กรกฎาคม 2542

ปริมาณเนื้อหา หมายถึง จำนวนเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ที่เสนอโดยหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับโดยวัดเป็นคอลัมน์นิ้ว ทำการวัดจากค่ามาตรฐานที่ใช้วัดเนื้อหาในหน้าหนังสือพิมพ์มีค่าเท่ากับความยาวเป็นนิ้วคูณด้วยขนาดคอลัมน์ตามมาตรฐาน (ประมาณ 1 นิ้ว)

ความถี่ หมายถึง จำนวนข่าวเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่เสนอโดยหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ใน การวิจัยครั้งนี้ถือว่า การเสนอของหนังสือพิมพ์ 1 ชิ้นข่าว เป็นความถี่ 1 ครั้ง

ประเด็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ หมายถึง การนำเสนอข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ในประเด็น ต่างๆ 17 ประเด็น เช่น บุคคลกลุ่มต่างๆ กับโรคเอดส์, กิจกรรมด้านเอดส์, สถานการณ์โรคเอดส์, การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ วัคซีนและยารักษาเอดส์, โรคเอดส์ การติดต่อ การป้องกันรักษาและ ผลกระทบ, งบประมาณ การทำงานด้านเอดส์และยุทธวิธีด้านเอดส์, ความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านเอดส์, ศูนย์พักพิงและสวัสดิการแก่ผู้ติดเชื้อ, การตรวจเอดส์ อุปกรณ์ตรวจเอดส์และอุปกรณ์ ป้องกันเอดส์, สื่อเอดส์ การสำรวจและการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเอดส์, การประชุมด้านเอดส์, บริจาค เลือด การจำหน่ายเลือดกับเอดส์, ยาเสพติดและเอดส์ในชุมชน, รัฐบาลกับปัญหาเอดส์, กฎหมาย พรบ. เกี่ยวกับโรคเอดส์, ธุรกิจกับโรคเอดส์ และอื่นๆ โปรดระบุ

รูปแบบการนำเสนอ หมายถึง การนำเสนอข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ในรูปแบบต่างๆ เช่น ข่าว บทความ สารคดี บทสัมภาษณ์ คอลัมน์ตอบปัญหาทางการแพทย์ บทบรรณาธิการและ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น

ทิศทาง หมายถึง ทิศทางในการเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกออกเป็นทิศทางเชิงบวก ทิศทางเชิงเป็นกลางและทิศทาง เชิงลบ

ทิศทางเชิงบวก หมายถึง ทิศทางการนำเสนอเรื่องเอดส์ที่มีลักษณะให้ความรู้ ชี้ให้เห็น ถึงภัยและปัญหาเรื่องเอดส์ รวมทั้งวิธีการรักษาและการป้องกันเอดส์ และเนื้อหาที่สร้างทัศนคติ ที่ดีให้เกิดขึ้นต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ โดยทำให้ผู้อ่านมีท่าทีที่ดีต่อโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อเอดส์ ทั้งนี้จะ สอดคล้องต่อแนวนโยบายขององค์กรต่างๆ ต่อโรคเอดส์ เช่น กระทรวงสาธารณสุข ยูเอ็นเอดส์ ฯลฯ

ทิศทางเชิงเป็นกลาง หมายถึง ทิศทางการนำเสนอข่าวเรื่องเอดส์ที่มีลักษณะรายงานข้อเท็จจริง รายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือน และไม่สร้างสีสันหรือ ความตื่นเต้นให้กับข่าว โดยอาจมีการนำเสนอเรื่องราวเป็นตัวเลขสถิติ และให้ข้อมูลข่าวสาร เช่น การรายงานสถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทยโดยใช้สถิติอ้างอิง

ทิศทางเชิงลบ หมายถึง ทิศทางการนำเสนอข่าวเรื่องเอดส์ที่มีลักษณะทำให้ผู้อ่านเกิดความสะพรึงกลัว, วิตกกังวลและเกิดความสับสนต่อเรื่องโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อเอดส์ รวมทั้งข่าวที่มีลักษณะเข้าใจจนเกินจริงและสร้างทัศนคติที่ไม่ดีให้เกิดขึ้นต่อผู้ติดเชื้อเอดส์

หลักเกณฑ์ในการกำหนดวาระเรื่องโรคเอดส์ หมายถึง หลักเกณฑ์ต่างๆ ขององค์กร เช่น แนวนโยบายขององค์กร, อิทธิพลของผู้นำทางความคิดในกระบวนการเลือกข่าว, ความคิดเห็นร่วมกันของคณะบรรณาธิการข่าวและการเสนอข่าวเอดส์ของหนังสือพิมพ์หรือสื่อประเภทอื่น อันมีผลกระทบต่อการกำหนดวาระเรื่องโรคเอดส์ของหนังสือพิมพ์

ขอบเขตในการศึกษา

ศึกษาหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและหนังสือพิมพ์กึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยมจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ มติชน และบางกอกโพสต์ โดยใช้วิธีการเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากหนังสือพิมพ์รายวันที่ตีพิมพ์แพร่หลายและมียอดจำหน่ายสูง อีกทั้งหนังสือพิมพ์ทั้งสามฉบับก็มีการรายงานข่าวเรื่องสุขภาพและยังมีอายุการเสนอข่าวมานานโดยสามารถศึกษาย้อนหลังได้ถึง 15 ปี ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นตัวแทนที่ดีของหนังสือพิมพ์กึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยมได้ หนังสือพิมพ์มติชนเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์เป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษและเป็นหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพในประเทศไทย โดยจะศึกษาย้อนหลังไปตั้งแต่ปีที่เริ่มพบผู้ป่วยโรคเอดส์รายแรกในประเทศไทยคือปี พ.ศ. 2527 โดยจะทำการศึกษาตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึง 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 โดยใช้รูปแบบวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสาร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้คือ

1. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้สนใจศึกษาวิเคราะห์เรื่องเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันได้ โดยผลการวิจัยจะแสดงให้เห็นถึงภาพรวมในการนำเสนอเรื่องเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันว่ามี การนำเสนอในประเด็น, รูปแบบ, ทิศทางใดบ้าง และมีปัจจัยใดบ้างในการกำหนดวาระเรื่องเอดส์ของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย นอกจากนี้ทำให้ทราบว่าแหล่งข่าวใดบ้างที่หนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ ใช้ในการนำเสนอเรื่องเอดส์

2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการใช้สื่อมวลชน เพื่อเผยแพร่เรื่องเอดส์ เนื่องจากผลการวิจัยสามารถระบุถึงแหล่งข่าว ประเด็นข่าว ทิศทาง รูปแบบและหลักเกณฑ์ในการกำหนดวาระของเรื่องเอดส์ที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับสนใจนำเสนอ ดังนั้นในการใช้สื่อมวลชนเพื่อนำเสนอเรื่องเอดส์จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เหล่านี้เพื่อให้การสื่อสารเรื่องเอดส์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายต่างๆในการนำเสนอเรื่องเอดส์ไปสู่ประชาชนว่า ควรเน้นการนำเสนอเรื่องเอดส์ในลักษณะใดเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการสื่อสารเรื่องเอดส์ของหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ

4. ผลการวิจัยจะทำให้ตระหนักถึงอิทธิพลของแหล่งข่าวประเภทต่างๆ ต่อการสื่อสารเรื่องเอดส์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการใช้แหล่งข่าวประเภทต่างๆเหล่านี้เพื่อการสื่อสารเรื่องเอดส์ไปยังสื่อประเภทหนังสือพิมพ์อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ผลการวิจัยจะทำให้สามารถเลือกช่องทางในการนำเสนอเรื่องเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงขององค์กรทางด้านหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย